De dilectione dei et proximi.
De diſcordia.

Siba ſeruus miphiboſeth nequiter
detraxit dño ſuo dauid et fides ni
mis cito ei adhibita ē .ij. Re. xvi.
Venerūt adūſus ionathā viri peſti
lētes ex iſrl̄ vt interpellarent regē al
lexandꝝ adūſus eū ſ; ipe non inte
debat eis. i. Macha. x.
Scribe ꝛ pharisei xpo detraxerūt
dicētes eū ſamaritanū ꝛ demonium
habētē blaſphemū voracē carniū gē
tis ſubūſorē ſeductorē populi ꝓhibē
tē tributū dare ceſari ꝛ mlta alia vt
in euāgelio apparet. Patz ioh. viij.
Math. ix. Luce. xi.

De dilectione dei.

Amicus dñs legem moyſi ait
ego ſum dñs deus faciēs mi
ſericordiā in milia hijs q̄ dili
gūt me. Exodi. xx.
Principium et perfectio ē dilectio
Vnde moyſes poſt repetitā munda
ta ait dominum deum tuum diliges
Deuteronomij. vi.
Itē q̄d petit dñs de9 tu9 a te niſi
vt diligas eū. Deutro. iij.
Joſue ſenex ꝛ lōgeu9 vocauit iſrl̄
et monēs eos de mltis dixit hoc tm̄
tū diligētiſſ eꝑcaue niſi vt tu diliges
dñm deū. Joſue. xxiij.
De rege dauid dicit̄ de oī corde
ſuo laudauit deū ꝛ dilexit dñm qui
fecit illū. Ecclesiaſticū. xlvij.
Salomō dilexit dominum ambu
lans in ꝑceptis dauid patris ſui. iij
Regum. iij.
Magdalene dimiſſa ſūt pcc̄a mlta
qm̄ dilexit mltū. Luce. vij.
Cōmiſſur9 xps petro gregē ſuū;
ter q̄ſiuit an eū diligēt at ille r̄ndit
tu ſcis dñe quia amo te. Johis. xxi.

Multūm dilexit xp̄iſtū paul9 qui
dixit. Quis nos ſeparabit a caritate
dei. Romano. viij.
Itē dixit Si q̄s nō amat ihm xp̄;
anathema ſit. i. Corinthe. xvi.
Itē nos diligam9 xp̄m qm̄ ipe ꝑus
dilexit nos. i. Johis. iiij.

De dilectione proximi.

Brahā deū ſollicite ꝑ ſodomi
tis orabat q̄d ſignū erat ma
gne dilectiōis Geneſis. xviij
Multū dilexit moyſes proximos ꝛ ſb
ditos q̄ orans deū ꝑ peccatis eoru;
ait aut dimitte populo noxam hanc
aut dele me de libro ī quo me ſcrip
ſiſti. Exodi. xxxij.
Aīa ionathe colligata ē aīe dauid
quā dilexit vt aīa; ſuā. i. Regē. xviij
Oſtendit dauid amicum diligē in
plāctu ionathe inimicū vt ī planctu
ſaul. ij. Regū. i.
Proximū dilexit dauid in planctu
abner. ſcdo. Regū. iij.
Filiū malū ꝛ ſibi adūſariū ī plāc
tu abſolonis ibidē. xviij. et. xix.
Tātum vult nos deus erga prox
imum habere dilectionem vt peccan
tē vſq; ſeptuagies ſepties dimittat.
Mathei. xviij.

De diſcordia.

Prima diſcordia orta eſt dē
inuidia caym et abel.
Geneſis. iiij.
Inter abrahā et loth diſcordiā fece
rūt paſtores Geneſis. xiij.
Factū eſt etiam iurgium paſtorū
adūſus yſaac habebat eni ipſe mag
nā poſſeſſionē vt patz. Gen. xxvi.

De duritia cordis. Ebrietate.

Odẽrat eſaũ iacob ꝑpt̃ bñdictiõnem qua benedixit ei pater loco ſui Geneſis. xxvij.

Sichem rapuit ⁊ oppreſſit dinam filiam iacob ꝓpter qđ facta eſt diſcor dia inter filios iacob et habitatores terre eius. Geneſis. xxxiiij.

Multociẽs iurgati ſũt filij iſrahel aduerſus moyſen in deſerto propter defectũ panis. Exodi. xvij. ꝓpter defectum aque. Exodi. xvi.

Itẽ ad aq̃s cõtradcõis. Nũi. xx.

Diſcordia nimis inhoneſta fuit inter abſolon et dauid patrem ſuum qui eam ſuſtinuit. Sed abſolõ ſuſpẽſus ẽ. ij. Regũ. xviij.

Facta ẽ contẽcio inter diſcipulos xp̃i quis eorum videretur eſſe maior Luce. xxij.

Diſſenſio facta eſt in turba propt̃ eum ſed hoc non placuit xp̃o vt patet per illud qđ ſequitur Murmur erat de xp̃o ĩ turba alij dicebãt quia bonus alij vero non ſed ſeducit turbas propter qđ patet eorum diſcordia. Jo. vij.

Paulo et barnaba predicãtib9 in ciuitate yconia diuiſa eſt multitudo ciuitatis et quidã fuerunt cum diſcipulis quidã contra. Actuũ. xiij.

Occaſiõe iohãnis marci quẽ paulus volebat ad miniſteriũ euangelij recipere facta eſt diſſenſio inter paulum et barnabam ita ꝙ ab inuicem diſcederent tamen illud totũ fuit ad profectum vtilitatem ⁊ multiplicacõnem euangelij.

De duricia cordis.

Cayn poſt correctionem domini peior fact9 fratrẽ occidit Geneſis. iiij.

Induratum eſt cor pharaonis qđ nec per blanda verba moyſi nec ꝑ flagella dñi potuit emolliri. Exodi vi. vij. viij. ix. x. xi.

Filij iſrahel ad credẽdũ et obediẽdum deo rebelles fuerũt ⁊ ideo ait de eis dñs cerno ꝙ popul9 iſte dure ceruicis ſit. Exodi. xxxij.

Nota ꝙ plures filij iſrahel audiẽtes mandata dñi contrarium fecerũt Judicum. ij.

Hely filios ſuos corripuit ſed nihil eis ꝓfuit quia leuiter eos increpauit i. Regum. ij.

Saul neq; ꝑ verba ionathe neq; ꝑ minas dauid diligendum ipſum dauid potuit emolliri ſed ipſum ꝑſecutus eſt ⁊ eum lancea ipſum voluit occidere. i. Regũ. xviij. et. xix.

De nabal dicit̃ ꝙ peſſim9 erat et malicioſus et vbi belial. i. Re. xxv.

Mittebat dñs viris iuda ꝓphetas predicantes vt ad eum redire deberent quos illi audire nolebant ymo zachariam filiũ ioiade increpantem crudeliter occiderũt. ij. Para. xxiiij.

Ezechias rex iuda miſit nũcios in vniuerſum iſrahel dicens nolite obdurare ceruices veſtras ſicut patres veſtri. Paralipo. xxx.

Beatus ſtephan9 iudeos ardẽter increpans ait duri ceruice et incircũciſi cordib9 vos ſemper ſpiritui ſancto reſiſtitis. Actuũ. vij.

De ebrietate.

Ebrietas multa mala facit nã noe inebriatus vino denudat9 ẽ in tabernaculo ſuo. Ge. ix.

Loth inebriatus inceſtũ cũ filiab9 ſuis cõmiſit. Geneſis. xix.

Sedit popul9 comedere et bibere et ſurrexerunt ludere. Exodi. xxxij.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf